

Majzik Ilona

Köszöntelek, ó, nap

Aranyszáלבól szótt fonálesóó végén,
korongod színarany gombolyagja
óvja utam s napom.
Égre szóksz hajnalon,
táplálva testem,
szítva szunnyadó reményem.
Fény vagy a sötétben.
Út az útvesztóben.

Nyárutó

Parázsló homloka izzik még a nyárnak,
üde hajnalokon vacognak az árnyak.
Délben úgy parázslík, akár a tűz lánya,
estére megfárad, elhalkul a vágya.
Csupaszín köntösét bíborra cseréli,
esténként a vállát gyapjúkendő védi.

Őszi képek

Bíborvörös lángtengeren
úszik az ősz a szirteken,
aranyszálas lombruhára
ezüst szegélyt szó a pára.

Csipkebokor skarlát-keblét
simogatja szeptembervég,
lombok lehullt koronáját
rőt levelek elhantolják.

Énekszón száll szőlőszüret,
nedún csordul a szürkület,
éjbe hull az ősz mámor,
dülöngél már pár pohár bor.

Bíborvörös láng-hajnalon
kúszik az ősz a dombokon,
aranyszálas lombruhára,
csipkeszegélyt szó a pára.

Varjúlevél

Varjúlevél gubbaszt
fázós, csupasz ágon.
Reményt vesztve
káróg bús jövőnk elébe.

Támadj fel, hóvihar!
Úzd el hitehagyott
fekete seregnek
zsoldos katonáit.

Szabadíts meg minket
ó, a károgóktól.
Engedj hinni, vélni,
fagyban is remélni.

Égbe emel

Tél ha titokban vigadni készül,
zúzvara lányát küldi az égből.
Fázik a csendnek földi vigalma,
hús a december jégbirodalma.

Földre lecsordul fűznek a lombja,
jég rokolyája, fény a kalapja.
Fehér a lélek, fehér az álom,
áldani készül már a karácsony.

Fénylik az égbolt, tiszta a lélek,
égbe emel a templomi ének.
Szép szeretetnek szíved kitérve,
szálljon az áldás e bús világra!

Versimádó

Éltetem azt,
aki versnek s a rímnek
bolondja!
Ó, ki ha vérzik a lét,
érzi a szív melegét.